

Sex og Tredivte Møde.

Tirsdagen den 31te Januar 1882, Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Forhandlingen gjenoptoges.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Dengang ved 1ste Behandling af Finantsloven for næste Aar i December Maaned Spørgsmaalet kom frem om, hvorfor der ikke var forelagt et Finantslovsforslag for indeværende Aar, udtalte jeg, at efter min Mening hørte Forhandlingen om dette Punkt nærmest hjemme ved Forhandlingen om det Lovforslag, som nu foreligger, Forslaget om en den midlertidige Finantslov supplerende Tillægsbevillingslov for Aaret 1881—82, og jeg har altsaa ventet, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal nu vilde komme frem. Noget uventet er det derimod kommet mig atter at høre fremsført den Mening, at Ikke-Forelæggelsen af Finantslovsforslaget for indeværende Aar var i Strid med Grundlovens Bestemmelser, en Mening, der endogaa er kommen frem i saa bestemte Udtryk, at det maa antages, at Vedkommende har ment, at det var et ligefremt Grundlovsbrud, naar Finantslovsforslaget for indeværende Aar ikke blev forelagt den nu sammenværende Rigsdag. Jeg har ikke hørt, at Nogen har forsøgt paa at godtgjøre denne Paastand, og jeg kan vel altsaa indstranke mig til at sige, at jeg ikke kjender nogen Grundlovsbestemmelse, i Kraft af hvilken en saadan Forelæggelse kunde fordras. Dengang det ærede Medlem for Viborg (Klein) i Slutningen af 1ste Behandling af Finantslovsforslaget for næste Aar — efter at hans Sidemand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimsted), som sin Betragtning af dette Forhold blandt Andet havde fremsført, at der ikke var nogensomhelst retlig Forpligtelse for Regjeringen til i denne Rigsdag at forelægge Finantslovsforslaget

for indeværende Aar paany — udtalte, at han ikke kunde dele denne Betragtning, der saaledes var gjort gjældende af hans ærede Sidemand, og at han forbeholdt sig nærmere at godtgjøre sin Anskuelse derom, som gik ud paa, at Grundloven ikke kan eller bør tilfidesættes af Hensyn til, hvad man anser beleiligt i Diebliffet, da var jeg vist ikke ene om at forstaa denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Viborg som en Tilslutning til de Udtalelser, der vare fremkomne om det Grundlovsstridige i, at Forelæggelsen ikke fandt Sted. Efter at imidlertid det ærede Medlem fra Viborg igaar nærmere har forklaret sin Stilling til dette Spørgsmaal, tror jeg ikke at have misforstaaet det ærede Medlem deri, at han ialtsald ikke nu har den Mening, at Ikke-Forelæggelsen kommer i Strid med noget positivt Grundlovsbud, hvorimod det ærede Medlem søgte at gøre gjældende, at det ikke var stemmende med Grundlovens Aand og Tanke, at en ny Forelæggelse ikke fandt Sted. Jeg skal kun henstille, om den Mening, at det ikke er overensstemmende med Grundlovens Aand og Tanke — Begreber, der dog ere noget vanskelige at præcisere —, berettiger til en saa skarp Udtalelse som den, der fremkom fra det ærede Medlem for Viborg (Klein) under 1ste Behandling af Finantsloven, nemlig at Grundloven ikke kan eller bør tilfidesættes af Hensyn til, hvad man anser for i Diebliffet beleiligt. Det ærede Medlem har allerede været sig imod, at denne Sigelse skulde gjælde hans ærede Sidemand; jeg tror, at ligeoverfor Regjeringen var ialtsald forsaavidt denne Avarsel overflødig; thi Regjeringen har ikke et eneste Diebliffet tænkt sig Muligheden endogaa af, at Ikke-Forelæggelsen paany af Finantslovsforslaget for indeværende Aar skulde kunne udlægges som en Tilfidesættelse af, hvad Grundloven har bestemt. Naar det ærede Medlem for Viborg med stor Stykke gjorde gjældende det Ulyldestgjørende, som der er i at leve et Finantsaar blot paa en midlertidig Finantslov, da er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem deri. Jeg vil i saa Henseende kunne henvise til en Række Udtalelser af mig i den Retning under de tidligere Forhandlinger om Finantslovsforslagene for indeværende Aar. Jeg skal endvidere erklære mig enig i, at disse midlertidige Finantslove ikke have nogen direkte positiv Hjemmel i Grundloven. Det er jo imidlertid ikke blot paa dette Punkt, men paa flere andre, at der i Grundloven faaes positive Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde, som man fornuftigvis ikke forudsatte kunde indtræde, dengang Grundloven blev givet. Naar det ærede Medlem imidlertid vilde hævde, at det i den Grad var utilstedeligt at leve et Finantsaar igjennem paa en midlertidig Finantslov, uden at den mid-